# FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT L.A. GEELHOED

fremsat den 5. april 2001 [1]

I henhold til EF-traktatens artikel 169 (nu artikel 226 EF) har Kommissionen i den foreliggende sag nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 95/30/EF af 30. juni 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) [2].

## I — Retsforhandlinger og parternes påstande

1. Fristen for gennemførelse af direktivet er udløbet den 30. november 1996. Ved skrivelse af 30. maj 1997 har Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 169 opfordret den østrigske regering til at fremsætte sine bemærkninger til den formodede manglende overholdelse af direktivet inden for en frist på to måneder. Den østrigske regering har over for Kommissionen tilkendegivet, at gennemførelsen af direktivet utvivlsomt ville finde sted i december 1997.

2. Da den østrigske regering ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger, har Kommissionen tilstillet den en begrundet udtalelse den 2. juli 1998. Den har opfordret den østrigske regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra dens meddelelse. Ved skrivelse af 3. september 1998 har den østrigske regering underrettet Kommissionen om, at en del af de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet allerede var truffet, og at den resterende del var under forberedelse. Ved skri-

1 — Originalsprog: nederlandsk.

2 — EFT L 155, s. 41 (herefter »direktivet«).

velser af 4. og 15. september, 16. oktober og 23. november 1998, 10. februar, 8. og 9. april 1999 har den østrigske regering underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, der var blevet truffet med henblik på at gennemføre direktivet.

3. Kommissionens stævning blev indleveret til Domstolen den 10. december 1999. Der har ikke været nogen mundtlig forhandling i denne sag. På baggrund af de indgivne dokumenter har Domstolen den 20. november 2000 anmodet parterne om deres skriftlige indlæg. Begge parter har svaret Domstolen.

4. I stævningen har Kommissionen anført, at Republikken Østrig ikke den 30. november 1996 har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme forpligtelserne i henhold til direktivet. Kommissionen har gjort gældende, at ved udløbet af den fastsatte frist på to måneder i den begrundede udtalelse, dvs. den 2. september 1998, var de forskellige bestemmelser enten ikke trådt i kraft på forbundsplan eller i de ni delstater (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermarn, Tirol, Wien og Vorarlberg), eller også var Kommissionen ikke blevet underrettet herom. Østrig har dog efter den 2. september 1998 vedtaget en række gennemførelsesforanstaltninger, men direktivet er endnu ikke gennemført fuldt ud.

5. Den østrigske regering har ikke bestridt den manglende gennemførelse i realiteten. Den har understreget, at gennemførelsen af direktivet i Østrig er kendetegnet ved den i forbundsforfatningen fastsatte kompetenceopsplitning mellem forbundsstaten og delstaterne. Ud over den generelle kompetencefordeling i forfatningen er der i det foreliggende tilfælde en særlig fordeling af kompetencen mellem forbundsstat, delstater og kommuner på området for skolevæsenet og bestemmelser for ansatte i delstater og kommuner. Ifølge den østrigske regering er det derfor vigtigt i forbindelse med gennemførelsen i delstaterne, at disse handler i fællesskab med forbundslovgiver for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau. Den har fremsendt en udførlig liste til Domstolen, som gengiver status for gennemførelsen af direktivet. Det fremgår af disse oplysninger, at gennemførelsen i mellemtiden næsten er fuldført på alle niveauer i administrationen.

## II — Kommissionens stillingtagen

6. Ifølge direktivets artikel 2, stk. 1, første afsnit, skulle Republikken Østrig have gennemført direktivet i national ret senest den 30. november 1996 og straks have underrettet Kommissionen herom. Denne forpligtelse følger af EF-traktatens artikel 189, stk. 3 (nu artikel 249, stk. 3, EF), hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, og af EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF) [3].

7. Østrig har ikke bestridt, at de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i national ret endnu ikke er blevet vedtaget fuldt ud. Dens argument, hvorefter nationale vanskeligheder har forsinket gennemførelsesprocessen, kan ikke tiltrædes. Domstolen har flere gange fastslået, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der følger af et direktiv, ikke overholdes [4].

8. Ifølge fast retspraksis fastlægges genstanden for et søgsmål, der er anlagt i medfør af artikel 226 EF, i Kommissionens begrundede udtalelse. Spørgsmålet om, hvorvidt en forpligtelse er overholdt eller ej, skal vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse. Ændringer af forholdene i tiden derefter kan ikke tages i betragtning af Domstolen [5]. Det fremgår af de fremlagte sagsakter, at ved udløbet af fristen, dvs. den 2. september 1998, havde Republikken Østrig ikke truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at overholde de forpligtelser, som påhviler den i henhold til direktivet.

9. I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand derom. Under hensyn til Kommissionens påstand bør det pålægges Republikken Østrig at betale sagens omkostninger.

3 — Jf. bl.a. dom af 16.3.2000, sag C-439/98, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 1565.

4 — Jf., for den seneste beslutning, dom af 15.3.2001, sag C-83/00, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 2351, præmis 10.

5 — Jf. bl.a. dom af 29.10.1998, sag C-185/96, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 6601, præmis 18.

## III — Forslag til afgørelse

Ud fra de nævnte betragtninger foreslår jeg Domstolen følgende afgørelse:

a) Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 95/30/EF af 30. juni 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

b) Republikken Østrig pålægges at betale sagens omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2.